

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 5/09-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 172/06 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 14 C 154/05) a postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97 v čase po vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 76/01-36 z 21. marca 2002 a rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu z 8. novembra 2005, ako aj jeho žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. januára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 172/06 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 14 C 154/05) a postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97 v čase po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 76/01-36 z 21. marca 2002 a rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len „ESLP“) z 8. novembra 2005.

Pokiaľ ide o konanie vedené Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 17 C 172/06, zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v predmetnom konaní sa sťažovateľ žalobou z 25. mája 2005 pôvodne podanou Krajskému súdu v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) domáhal náhrady škody spôsobenej v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Žilina spočívajúcom v jeho nekonaní v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97, pričom ako dôkaz o tejto skutočnosti sťažovateľ pripojil k žalobe aj nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 76/01 z 21. marca 2002. Krajský súd z titulu miestnej a vecnej nepríslušnosti postúpil vec na ďalšie konanie Okresnému súdu Bratislava I, ktorý vo veci konal pod sp. zn. 14 C 154/05. Okresný súd Bratislava I následne vec postúpil Okresnému súdu Žilina, ktorý pridelení veci sp. zn. 17 C 172/06. Podľa sťažovateľa, ktorý v sťažnosti iba uviedol, že v predmetnej veci v súčasnosti koná Okresný súd Žilina, avšak mu nie je známa spisová značka tohto konania, Okresný súd Žilina koná v jeho veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a právoplatné skončenie sporu.

V ďalšom sťažovateľom označenom konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 16 C 273/97 sa sťažovateľ domáha voči žalovanému J. P. (ďalej len „žalovaný“) náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku trestného činu žalovaného, za ktorý bol žalovaný odsúdený a sťažovateľ bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilné konanie. Podľa tvrdení sťažovateľa aj napriek skutočnosti, že ústavný súd v náleze č. k. III. ÚS 76/01-36 z 21. marca 2002, ako aj ESLP v rozhodnutí z 8. novembra 2005 už konštatovali, že postupom Okresného súdu Žilina bolo v predmetnom konaní porušené základné právo a právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, Okresný súd Žilina aj naďalej koná v predmetnej veci so zbytočnými a neodôvodnenými

priet'ahmi, čím pokračuje v porušovaní jeho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti vyslovil v obidvoch označených konaniach porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, aby mu priznal finančné zadost'učinenie v sume 5 000 000 Sk a úhradu trov konania.

Sťažovateľ v sťažnosti súčasne žiadal, aby mu z dôvodu jeho nepriaznivých osobných, majetkových a zárobkových pomerov bol v konaní pred ústavným súdom ustanovený právny zástupca.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Predmetom sťažnosti týkajúcej sa označeného postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 172/06 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 14 C 154/05) „o náhradu škody spôsobenej orgánmi štátu a verejnej moci pri výkone verejnej moci“, je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti zistil, že sťažovateľom označené konanie, ktoré bolo na Okresnom súde Žilina vedené pod sp. zn. 17 C 172/06, v súčasnosti už prebieha na Okresnom súde Ružomberok z dôvodu vylúčenia všetkých sudcov Okresného súdu Žilina z prerokovania predmetnej veci pre ich zaujatosť, pričom Okresný súd Ružomberok o predmetnej veci koná od 23. februára 2007 pod sp. zn. 4 C 27/07.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa.

Zjavne neopodstatneným návrhom je návrh, ktorým sa namieta taký postup orgánu verejnej moci, ak v konaní pred týmto orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval označené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (napr. II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 288/05, II. ÚS 298/06).

V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd len vtedy, ak bola sťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo, alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Z uvedených zistení vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa smeruje proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 172/06, ktorý v tejto veci už nekoná od 8. decembra 2006, pretože v tento deň mu bola predmetná vec odňatá z konania a rozhodovania uznesením krajského súdu sp. zn. 30 NcC 21/06 pre zaujatosť sudcov Okresného súdu Žilina a vec bola na ďalšie konanie prikázaná Okresnému súdu Ružomberok.

Sťažnosť na postup Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 172/06 bola teda ústavnému súdu doručená (3. januára 2008) po tom, ako Okresný súd Žilina už vo veci nekonal, teda v čase podania sťažnosti už nemohol ovplyvniť priebeh konania a ani porušiť označené právo sťažovateľa.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd v tejto časti sťažnosť sťažovateľa smerujúcu proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 172/06 už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd v záujme vyhnúť sa prílišnému formalizmu a v záujme poskytnutia účinnej ochrany označeného práva sťažovateľa preskúmal aj postup Okresného súdu Ružomberok, ktorý v predmetnej veci koná od 23. februára 2007 pod sp. zn. 4 C 27/07.

Z vyžiadaného súdneho spisu ústavný súd zistil, že Okresný súd Ružomberok po tom, ako mu bola vec 23. februára 2007 doručená, vyzval 7. júna 2007 žalovanú (S.), aby sa vyjadrila k žalobe sťažovateľa, pričom jej odpoveď bola Okresnému súdu Ružomberok doručená 6. júla 2007. Následne 30. novembra 2007 Okresný súd Ružomberok dopytom na Okresný súd Žilina zisťoval stav konania vedeného pod sp. zn. 16 C 273/97 (z dôvodu priesťahov, v ktorom sťažovateľ žiadal náhradu škody) a dopytom na Okresný súd Bratislava II zisťoval stav konania vedeného pod sp. zn. Ps 12/04 (konanie o spôsobilosti sťažovateľa na právne úkony).

Dňa 22. januára 2008 Okresný súd Žilina oznámil, že konanie vedené pod sp. zn. 16 C 273/97 nie je ešte skončené, a 13. februára 2008 Okresný súd Bratislava II zaslal Okresnému súdu Ružomberok rozhodnutie vo veci spôsobilosti sťažovateľa na právne úkony č. k. Ps 12/04-366 z 15. mája 2007, ktorým sťažovateľ nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Okresný súd Ružomberok súčasne nariadil pojednávanie na 1. apríl 2008, ktoré sa však nekonalo, pretože Okresný súd Ružomberok opomenul predvolať na pojednávanie účastníkov konania, a preto bolo pojednávanie odročené na 14. august 2008.

Okresnému súdu Ružomberok bolo 22. júla 2008 doručené vyjadrenie sťažovateľa k stanovisku žalovanej, pričom sťažovateľ súčasne ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasil s prerokovaním veci v jeho neprítomnosti. Dňa 5. augusta 2008 Okresný súd Ružomberok žiadal od Okresného súdu Žilina zapožičanie spisu sp. zn. 16 C 273/97 a 11. augusta 2008 žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a súhlasila s prerokovaním veci v jej neprítomnosti. Rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 16 C 273/97 zo 16. júna 2008 bol Okresnému súdu Ružomberok doručený 12. augusta 2008.

Na pojednávaní 14. augusta 2008 Okresný súd Ružomberok v neprítomnosti účastníkov vyhlásil rozsudok, ktorým priznal sťažovateľovi sumu 3 000 € a účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti rozsudku podal odvolanie sťažovateľ 23. septembra 2008 a žalovaná 29. septembra 2008. Dňa 29. septembra 2008 zaslal Okresný

súd Ružomberok odvolania účastníkov na vzájomné vyjadrenie. Podľa zistenia ústavného súdu Okresný súd Ružomberok zaslal spis Krajskému súdu v Žiline na odvolacie konanie 1. decembra 2008.

Z uvedeného prehľadu procesného postupu Okresného súdu Ružomberok vyplýva, že jeho postup bol v prevažnej miere plynulý a dá sa mu vytknúť len neefektívna činnosť, keď na nariadené pojednávanie 1. apríla 2008 Okresný súd Ružomberok opomenul predvolať účastníkov, v dôsledku čoho sa ďalšie pojednávanie konalo 14. augusta 2008, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Z tohto dôvodu možno na vrub Okresnému súdu Ružomberok pričítať iba ojedinelý prieťah v trvaní viac ako 6 mesiacov, a to od 13. februára 2008, keď boli Okresnému súdu Ružomberok doručené odpovede na všetky jeho dopyty, do 14. augusta 2008, keď vyhlásil vo veci rozsudok. V skúmanom postupe Okresného súdu Ružomberok ústavný súd nezistil iné obdobia nečinnosti, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie práva zaručeného v tomto článku, ale sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Vzhľadom na zistenie ojedinelého obdobia nečinnosti v postupe Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 27/07 ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ namietal opätovné porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy aj postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97 v čase po vydaní nálezů ústavného súdu č. k. III. ÚS 76/01-36 z 21. marca 2002 a rozhodnutia ESLP z 8. novembra 2005.

Ústavný súd zistil, že konanie Okresného súdu Žilina vedené pod sp. zn. 16 C 273/97 bolo z hľadiska namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy predmetom skúmania ústavného súdu celkovo trikrát a medzitým konal o sťažnosti sťažovateľa pre porušenie jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v označenom konaní Okresného súdu Žilina aj ESLP.

Nálezom č. k. III. ÚS 76/01-36 z 21. marca 2002 ústavný súd konštatoval, že v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97 bolo postupom Okresného súdu Žilina porušené základné právo sťažovateľa zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a Okresnému súdu Žilina bolo prikázané, aby vo veci ďalej konal bez zbytočných prietáhov. Napriek tomu 8. novembra 2005 boli zistené prietahy v predmetnom konaní Okresného súdu Žilina aj ESLP, ktorý rovnako prikázal, aby všeobecný súd konal a rozhodol predmetnú vec v primeranej lehote. Ďalšiu sťažnosť sťažovateľa namietajúcu opakované prietahy v konaní Okresného súdu Žilina vedeného pod sp. zn. 16 C 273/97 ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 278/06-19 z 13. septembra 2006 odmietol ako zjavne neopodstatnenú s odôvodnením, že primeranú ochranu poskytol označenému právu sťažovateľa svojím rozhodnutím už ESLP, ako aj s odôvodnením, že predmetné konanie Okresného súdu Žilina bolo v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatné prerušené. Napokon o v poradí tretej sťažnosti sťažovateľa, ktorou namietal, že postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97 bolo porušené jeho základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, konal ústavný súd v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 69/08, pričom uznesením č. k. III. ÚS 69/08-24 z 29. apríla 2008 bola predmetná sťažnosť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Z vyžiadaného súdneho spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 16 C 273/97 ústavný súd zistil, že v čase po vydaní posledného meritórneho uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 278/06-19 z 13. septembra 2006 boli Okresným súdom Žilina vykonané vo veci žaloby sťažovateľa o náhradu škody tieto procesné úkony:

Po tom, ako bol 8. júna 2006 z Krajského súdu v Žiline vrátený spis Okresnému súdu Žilina, ktorý v odvolacom konaní potvrdil uznesenie Okresného súdu Žilina o prerušení konania do doby právoplatného skončenia konania o spôsobilosti na právne úkony sťažovateľa vedeného Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. Ps 12/04, Okresný súd Žilina 19. marca 2007 zisťoval na Okresnom súde Bratislava II stav konania vedeného pod sp. zn. Ps 12/04, ktoré podľa oznámenia Okresného súdu Bratislava II z 29. marca 2007 ešte nebolo právoplatné skončené. Okresný súd Žilina opätovne zisťoval stav predmetného konania 18. mája 2007, pričom 21. mája 2007 sám sťažovateľ oznámil Okresnému súdu Žilina, že v konaní vedenom pod sp. zn. Ps 12/04 bolo rozhodnuté 15. mája 2007 tak, že nebol pozbavený ani obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Rovnako 18. júna 2007 Okresný súd Bratislava II oznámil Okresnému súdu Žilina, že v konaní vedenom pod sp. zn. Ps 12/04 bolo 15. mája 2007 rozhodnuté tak, že sťažovateľ nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony s tým, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku bude tento zaslaný na vedomie Okresnému súdu Žilina (právoplatný rozsudok bol Okresnému súdu Žilina doručený 13. júla 2007).

Dňa 20. júna 2007 Okresný súd Žilina vyzval účastníkov, aby sa vyjadrili k znaleckému posudku, ktorý bol Okresnému súdu Žilina doručený 11. mája 2004, a súčasne im uložil, aby predložili návrhy na ďalšie dokazovanie (žalovaný si zásielku s výzvou neprevzal v odbernej lehote). Sťažovateľ sa vyjadril k znaleckému posudku 9. júla 2007, pričom okrem iného konštatoval, že „*budúci rozsudok je bezcenný*“, preto 24. júla 2007 Okresný súd Žilina vyzval sťažovateľa, aby oznámil, či toto jeho vyjadrenie znamená, že berie žalobu späť, a ak nie, aby označil návrhy na ďalšie dokazovanie vo veci. Sťažovateľ reagoval na výzvu Okresného súdu Žilina 1. augusta 2007 s tým, že žalobu neberie späť, a súčasne zákonná sudkyňa vzhľadom na vyjadrenia sťažovateľa obsiahnuté v tomto jeho liste, ktoré sa týkali jej osoby, namietala podaním adresovaným predsedovi okresného súdu svoju zaujatosť vo veci.

Dňa 27. augusta 2007 Okresný súd Žilina zaslal spis krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti zákonnej sudkyne, pričom krajský súd 25. októbra 2007 uznesením sp. zn. 5 NcC 69/2007 rozhodol, že zákonná sudkyňa Okresného súdu Žilina je vylúčená z prerokovania a rozhodovania veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 273/97. Po tom, ako bol 8. novembra 2007 vrátený spis Okresnému súdu Žilina, bola vec 2. októbra 2007 (dátum zmeny zákonnej sudkyne je skorší ako dátum rozhodnutia krajského súdu o námietke zaujatosti, pozn.) pridelená inej zákonnej sudkyňi.

Okresný súd Žilina 14. januára 2008 nariadil pojednávanie na 15. február 2008, tento termín však bol následne 24. januára 2008 zrušený z dôvodu, že žalovaný si neprevzal predvolanie v odbernej lehote, o čom Okresný súd Žilina upovedomil aj sťažovateľa. Okresný súd Žilina 28. januára 2008 dopytom na Register obyvateľov Slovenskej republiky, na obec V. (ďalej len „obec“) a na Obvodné oddelenie Policajného zboru B. (ďalej len „OO PZ B.“) zisťoval adresu pobytu žalovaného. Dňa 29. januára 2008 sa sťažovateľ vyjadril k sporu, 8. februára 2008 bolo Okresnému súdu Žilina oznámené, že žalovaný nie je vo väzbe ani vo výkone trestu, 14. februára 2008 obec oznámila, že žalovaný sa v mieste trvalého pobytu nezdržiava a pravdepodobne sa zdržiava na adrese jeho družky, a napokon 25. februára 2008 OO PZ B. oznámilo okresnému súdu, že šetrením bolo zistené, že žalovaný sa v mieste trvalého pobytu nezdržiava a že jeho nehnuteľnosť bola predaná.

Dňa 10. marca 2008 Okresný súd Žilina prostredníctvom Sociálnej poisťovne zisťoval, kto za žalovaného robí odvody, a 14. marca 2008 Okresný súd Žilina vyzval Obvodné oddelenie Policajného zboru Ž. (ďalej len „OO PZ Ž.“), aby overilo miesto pobytu žalovaného na adrese bydliska jeho družky. OO PZ Ž. 26. marca 2008 Okresnému súdu Žilina oznámilo, že žalovaný ani jeho družka sa nezdržiavajú v mieste bydliska družky a že po žalovanom bolo vyhlásené celoštátne pátranie. Okresný súd Žilina uznesením zo 4. apríla 2008 ustanovil žalovanému opatrovníka a uznesením zo 16. apríla 2008 rozhodol, že bude pokračovať v konaní, ktoré bolo prerušené 24. novembra 2005.

Okresný súd Žilina 21. apríla 2008 nariadil pojednávanie na 16. jún 2008, pričom 7. mája 2008 sťažovateľ ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, ako aj zo zdravotných dôvodov a súčasne žiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Uznesením z 19. mája 2008 Okresný súd Žilina ustanovil sťažovateľovi

advokátku, ktorej bol 4. júna 2008 telefonicky oznámený termín nariadeného pojednávania, pričom písomné predvolanie prevzala 10. júna 2008.

Na pojednávaní 16. júna 2008 Okresný súd Žilina za prítomnosti právnej zástupkyne sťažovateľa vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým sčasti vyhovel žalobe sťažovateľa (rozsudok nadobudol právoplatnosť 30. júla 2008 a vykonateľnosť 5. augusta 2008). Uznesením z 21. augusta 2008 Okresný súd Žilina rozhodol o náhrade trov sťažovateľovi ustanovenej advokátke (vyčíslila si ich v podaní zo 17. júna 2008 a nanovo z 8. septembra 2008).

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Z uvedeného prehľadu procesného postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97 ústavný súd zistil v skúmanom postupe Okresného súdu Žilina ojedinelé obdobie nečinnosti v trvaní viac ako deväť mesiacov, a to od 8. júna 2006, keď bol spis po odvolacom konaní vrátený Okresnému súdu Žilina, do 19. marca 2007, keď Okresný súd Žilina zisťoval stav konania, kvôli ktorému bolo posudzované konanie prerušené. V skúmanom postupe Okresného súdu Žilina ústavný súd nezistil iné obdobia nečinnosti, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie práva zaručeného v tomto článku, ale sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Vzhľadom na zistenie ojedinelého obdobia nečinnosti v postupe Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 273/97 ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, nebolo dôvodné rozhodovať o žiadosti sťažovateľa na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2009